

ЗА АВТОРКАТА И НЕЙНАТА КНИГА

chitanka.info

Майте Каранса е родена през 1958 година в Барселона, един от най-цветните и вълнуващи градове в Европа, с богата история и дъх на море. След като приключва с гимназията, тя следва антропология — най-общо казано, това е наука за човека, изследва човешкия произход, начало и физиология, и най-вече това, което човечеството нарича култура. Излизайки от университета, тя става учителка по литература и езици в гимназиалните класове. И остава на тази длъжност в продължение на десет години, през които се среща с най-различни тийнейджъри и опознава в дълбочина техните проблеми, желаниа, характери. Още тогава Майте Каранса започва да пише.

През деветдесетте години — и след като завършва магистърска степен в специалността аудио-визуални изкуства — започва кариерата си на сценарист на теленовели, серии и телевизионни филми, която понастоящем комбинира с писането на книги и с работата си като преподавател по сценаристика в университетите в Барселона и Валенсия. Към момента Майте Каранса е написала над 40 заглавия за деца и юноши — романи, разкази, поредици, а някои от тях са адаптирани за поставяне на театрална сцена. Превеждана е на над 20 езика и удостоявана с 12 награди за литературното си творчество, като сред тях са най-престижните в Испания.

Романът „Отровни думи“ ѝ донася наградата на EDEBE за 2010 година, а само няколко месеца по-късно и Националната награда за детско-юношеска литература, присъждана от Министерството на културата на Испания. В интервю, взето по повод връчването на приза, Майте Каранса заявява: „Романът е сътворен с огромно желание и пламенно чувство, защото носех дълго време идеята за него, но не намирах точната форма, повода, конкретната нишка за сюжета. Желанието ми беше да напиша книга за онова властническо, господарско отношение на мъжа над жената... Докато не прочетох за два случая на отвлечени момичета — Наташа Капуш в Австрия и Елизабет Фриц в Германия. Едната живяла 8 години, а другата цели 23 години в ръцете на своя похитител. Осъзнах, че това е историята, която търся“.

Писането се предхожда от дълъг процес на проучвания, срещи с жертви на сексуално насилие, осъществени с активната помощ на полицията, на хора от силите на реда. След като събира необходимия материал обаче, авторката написва романа само за месец и половина —

дълго трупаните впечатления и образи, и от времето ѝ на учителка в гимназията, са били готови да излязат, били са вече оформени. Като поток на мисълта.

На въпроса трудно ли се пишат такива сериозни, дори възтежки книги, Майте Каранса отговаря: „Да, разбира се, че е трудно, понеже трябва да влезеш в кожата на жертвата и да съпреживяваш болката ѝ“. Огромното желание на авторката е да повдигне темата „табу“ за насилието, което кара жертвите да живеят в страх, загубили самоуважението и достойнството си. И като я разбули и изкара на светло, да помогне на пострадалите момичета и жени да се освободят от затвора на емоционалната си зависимост, да си възвърнат самочувствието и желанието за живот.

Неотдавна Майте Каранса получи най-голямото отличие на своята страна — Наградата за цялостен принос в културата на Испания.

„Отровни думи“ разглежда проблема за сексуалната злоупотреба, за физическото насилие и за психическото манипулиране. Кара ни да се замислим за пагубните последици от това насилие на по-възрастните представители на „силния“ пол над още неукрепналата психика на подрастващите. За голямо съжаление, историята на Барбара ни помага да си отворим очите за тъжната действителност, защото в днешно време такава е съдбата на много други деца. Темата е изключително актуална, както за Испания, така и за България. И докато на откритото, грубо физическо насилие човечеството знае как да реагира, да го избягва и да му се противопоставя, то скритото (сексуалното, психическото, вътресемейното, между близки хора) насилие ни разяжда бавно и безвъзвратно, деформира мисленето и поведението ни, оставя непоправими белези в душата и в живота ни.

Желанието на авторката е да повдигне темата „табу“ за насилието, което кара жертвите си да живеят в страх, загубили самоуважението и достойнството си. И като я разбули и я изкара на светло, да помогне на пострадалите момичета и жени да се освободят от затвора на емоционалната си зависимост, да си възвърнат самочувствието и желанието за живот. „Отровни думи“ е протегнатата ръка за разбирателство и подкрепа.

Горещи линии за деца, жертви на насилие, на територията на България:

0800 19 100 — „Говори с приятел“, УНИЦЕФ

116 111 — Национална гореща линия за деца, ДАЗД и фондация „Анимус“

ЗАСЛУГИ

Имате удоволствието да четете тази книга благодарение на *Моята библиотека* и нейните всеотдайни помощници.

МОЯТА БИБЛИОТЕКА

<http://chitanka.info>

Вие също можете да помогнете за обогатяването на *Моята библиотека*. Посетете **работното ателие**, за да научите повече.